

Lovforslag nr. L 80. Fremsat den 23. november 1994 af arbejdsministeren (Jytte Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Handlingsplaner, delperiode 2, afslag på tilbud, dagpengegodtgørelse, m.v.)

§ 1

I lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1199 af 27. december 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Handlingsplanens arbejdsmarkedspolitiske aktiviteter kan dog fastsættes af Arbejdsformidlingen under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet.«

2. I § 12 udgår 2. pkt.

3. § 13, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Den maksimale timeløn reguleres procentuelt i overensstemmelse med den gennemsnitlige regulering af de offentlige lønskalaer.«

4. I § 13 indsættes som *stk. 4* og *stk. 5*:

»*Stk. 4.* Personer i jobtræning er i øvrigt omfattet af den lovgivning, som gælder for lønmodtagere.

Stk. 5. Arbejdsministeren kan fastsætte nødvendige undtagelser fra *stk. 4*.«

5. § 14, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Støtteperiodens længde fastsættes ved aftale med arbejdsgiveren. Støtteperioden i det enkelte ansættelsesforhold kan for ledige i delperiode 1, jf. § 55, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., maksimalt aftales til 1 år. For ledige i delperiode 2, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan støtteperioden omfatte hele delperioden.«

6. § 14, *stk. 7*, affattes således:

»*Stk. 7.* Udbetaling af løntilskud må ikke være konkurrenceforvridende.«

7. § 15 affattes således:

»§ 15. Jobtræning til ledige dagpengemodtagere i delperiode 1, jf. § 55, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan sammenlagt gives i op til 2 år. Til ledige i delperiode 2, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan jobtræning gives i hele delperioden.«

8. I § 17 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Der kan ydes tilskud til befordring i forbindelse med deltagelse i uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, jf. § 27, stk. 2.«

9. § 20, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Arbejdsministeren kan bestemme, at der som led i arbejdsmarkedssindsatsen kan anvendes midler til uddannelse af beskæftigede, samt til støtte til beskæftigede, der deltager i uddannelse som led i jobrotationsordninger.«

10. I § 21, *stk. 1*, indsættes efter »kan få«: »tilbud om«.

11. § 21, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Den ledige har ret til at have andet arbejde eller indtægter fra andet arbejde på op til 27.500 kr. årligt uden fradrag i etableringsydelsen. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov

om en satsreguleringsprocent, og beløbet afrundes til nærmeste 100 kr. Arbejde herudover medfører fradrag i etableringsydelsen efter reglerne om fradrag fastsat i medfør af § 58, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«.

12. § 23, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Til kontanthjælpsmodtagere, der deltager i individuel jobtræning, udbetaler kommunalbestyrelsen en ydelse efter reglerne i lov om kommunal aktivering.«.

13. I § 23, stk. 3, indsættes efter »fradrag af arbejdsmarkedsbidrag«: »og bortset fra eventuelt tilskud til befordring, jf. stk. 7« og efter »dagpengenes højeste beløb pr. uge« indsættes: »for henholdsvis fuldtidsforsikrede og deltidforsikrede«.

14. I § 23 indsættes som stk. 5 – stk. 7:

»Stk. 5. Personer i individuel jobtræning skal iøvrigt være omfattet af den lovgivning, som gælder for lønmodtagere.

Stk. 6. Arbejdsministeren kan fastsætte nødvendige undtagelser fra stk. 5.

Stk. 7. Der kan ydes tilskud til befordring i forbindelse med tilbud om individuel jobtræning, jf. § 27, stk. 2«.

15. I § 24, stk. 3, ændres »i privat regi« til: »udenfor (amts)-kommunalt regi«.

16. I § 24 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved ansættelse i individuel jobtræning inden for den (amts)kommunale jobtræningskvote svarer tilskuddet pr. time til løntilskuddet pr. time ved jobtræning, jf. § 14, stk. 2.«.

Stk. 4 og 5 bliver herefter til stk. 5 og 6.

17. § 24, stk. 5, der bliver stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Etablering af individuel jobtræning og udbetaling af tilskud efter stk. 1 må ikke være konkurrenceforvridende.«.

18. § 27, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af forsøgs- og udviklingsinitiativer, om mulighed for gennemførelse af tilbud i udlandet, om praktik i forbindelse med uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, om undervisning i forbindelse med jobtræning

og individuel jobtræning samt om mulighed for befordringsgodtgørelse til ledige, der deltager i en uddannelse i henhold til en handlingsplan eller i individuel jobtræning.«.

19. Efter § 27 indsættes i kapitel 10:

»§ 27 a. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at der kan ydes refusion af lønudgifterne, når Arbejdsformidlingen medvirker ved etableringen af nye offentlige servicejob.«.

20. I § 28 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at forløbet efter stk. 1, kan nedsættes for ledige, der har deltaget i aktiviteter, der kan sidestilles med tilbud efter denne lov og hvortil der ydes offentligt tilskud.«.

21. I § 29, stk. 1, ændres »3 måneder inden for de seneste 5 måneder« til: »6 måneder inden for de seneste 9 måneder, jf. dog § 31.«.

22. I § 29, stk. 2, ændres »5-12« til: »5-11«.

23. § 30 ophæves.

24. § 33 affattes således:

»§ 33. Ledige dagpengemodtagere under 60 år har i hele delperiode 2, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. ret og pligt til tilbud op til fuld tid.

Stk. 2. Tilbuddet kan sammensættes af tilbud efter kapitlerne 2, 3, 6 – 10 samt kapitel 5 for så vidt angår jobtræning hos offentlige arbejdsgivere. Der skal udarbejdes en individuel handlingsplan forud for afgivelse af tilbud, jf. § 11.

Stk. 3. Ledige dagpengemodtagere under 60 år har i hele perioden ret til jobtræning eller individuel jobtræning, hvis den ledige selv finder jobtræning eller individuel jobtræning, hos private arbejdsgivere. Reglerne i kapitel 5 og 9 finder anvendelse.«.

25. § 34, stk. 1 og 2, affattes således:

»Stk. 1. Ved deltagelse i tilbud, bortset fra ordinært arbejde, jf. kapitel 2 og selvfundne jobtræning hos private arbejdsgivere, jf. § 33, stk. 3, må ydelsen til den ledige efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ikke overstige dagpengenes højeste beløb for henholdsvis fuldtidsforsikrede og deltidforsikrede, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. § 47 og § 70. Ar-

bejdstiden i det enkelte tilbud fastsættes under hensyn hertil. Såfremt arbejdstiden herved bliver mindre end 37 timer kan tilbuddet suppleres op til 37 timer. Herudover kan der ydes befordringsgodtgørelse i forbindelse med tilbud efter kapitel 6 og 9.

Stk. 2. Ved deltagelse i tilbud, bortset fra tilbud efter kapitel 6 og 8, har den ledige ret til at modtage et beløb, der sammenlagt med den lediges indtægt ved tilbuddet efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, svarer til dagpengenes højeste beløb pr. uge for henholdsvis fuldtidsforsikrede og deltidsforsikrede, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Befordringsgodtgørelse efter stk. 1, medregnes ikke i indtægten.«.

26. I § 41 indsættes efter *stk. 1*, som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Arbejdsformidlingen kan afholde lønudgifter til tilbudt jobtræning i staten og (amts)kommunerne, som ligger ud over den fastsatte kvote til jobtræning og individuel jobtræning, jf. § 37, stk. 2.«.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

27. I § 62, *stk. 1*, ændres »§§ 33 og 34« til: »§ 33, stk. 2 og 3«

28. I § 62 indsættes efter *stk. 1*, som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Klage over Arbejdsformidlingens afgørelser om et tilbud efter § 33, stk. 1, kan inden 2 uger indbringes for Arbejdsmarkedsrådet af den, afgørelsen vedrører. Klagen har opsættende virkning. Arbejdsmarkedsrådet træffer inden 2 uger fra klagens modtagelse afgørelse i sagen. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«.

Stk. 2 - 4 bliver herefter stk. 3 - 5.

29. I § 63, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår: »§ 34«.

30. I § 64, *stk. 1, 1. pkt.* indsættes efter »Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen«: »jf. § 98 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«.

31. Efter § 64 indsættes i Kapitel 24:

»§ 64a. Arbejdsministeren kan bemyndige direktøren for Arbejdsmarkedsstyrelsen til helt eller delvist at udøve beføjelser, som i denne lov er tillagt ministeren.«.

32. Overskriften til *Kapitel 9* ændres til: »*Individuel jobtræning*«.

33. I § 22, *stk. 1, 2, 4 og 5*, § 23, *stk. 1, 2 og 3*, § 24, *stk. 1 - stk. 5*, § 27, *stk. 2*, § 41, *stk. 1*, § 60, *stk. 2, nr. 4*, samt § 66, *stk. 2*, ændres »særligt tilrettelagte jobtræningsforløb« til: »individuel jobtræning«.

§ 2

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 11. januar 1994, som senest ændret ved lov nr. 413 af 1. juni 1994 og lov nr. 417 af 1. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 51, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

»Til et medlem, der arbejder på mindre end fuld, sædvanlig arbejdstid, reduceres medlemmets dagpenge med ½ pct. pr. arbejdstime, der overstiger 7,4 timer pr. uge.«.

2. § 55, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Efter udløbet af perioden i *stk. 1*, har medlemmet i en periode på sammenlagt 36 måneder inden for 48 måneder ved deltagelse i tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, bortset fra tilbud efter lovens kapitel 6 og 8, ret til at modtage et beløb, der sammenlagt med den lediges indtægt ved tilbuddet efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, svarer til dagpengenes højeste beløb pr. uge for henholdsvis fuldtidsforsikrede og deltidsforsikrede, jf. § 47 og § 70. Befordringsgodtgørelse medregnes ikke i indtægten efter 1. pkt. I uger, hvor medlemmet ikke er i tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, har medlemmet ret til at modtage dagpenge efter § 51, jf. § 47 og § 70.«.

3. § 55, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Afslår medlemmet et tilbud efter § 33 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, jf. *stk. 2*, bortfalder retten til dagpenge, indtil medlemmet dokumenterer at have haft beskæftigelse i det omfang, der er nævnt i § 53, *stk. 2*.«.

4. § 55, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Et medlem, der er fyldt 60 år, kan højst få dagpenge i 30 måneder. Der erhverves ret til påbegyndelse af en ny periode, hvis medlemmet dokumenterer påny at have haft beskæftigelse i det omfang, der er nævnt i § 53, *stk. 2*.«.

5. I § 55, stk. 6, ændres »80 pct.« til: »70 pct.«, og »27.500 kr.« ændres til: »40.000 kr.«.

6. § 55, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Perioder, hvor medlemmet deltager i tilbud efter kapitel 5-10 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, perioder, hvor medlemmet modtager efterløn og perioder med orlov til sabbat efter lov om orlov, medregnes i perioderne efter stk. 1, stk. 2 og stk. 5. Perioder med ydelser, der træder i stedet for dagpenge, medregnes ligeledes i perioderne efter stk. 1, stk. 2 og stk. 5.«.

7. I § 55, stk. 9, udgår: »stk. 3 og« og efter »lov om en satsreguleringsprocent« indsættes: », og beløbet afrundes til nærmeste 100 kr.«.

8. I § 56, 1. pkt., udgår: »eller en uddannelse af den i § 41, stk. 1, nr. 3, litra h, nævnte art«.

9. I § 57, stk. 1, ændres »§ 84, stk. 7« til: »§ 84, stk. 8«.

10. § 58, stk. 1, nr. 3, litra b, affattes således:
»b) dagpenge, der udbetales efter § 55, stk. 2 og 6«.

11. I § 65, stk. 6, indsættes som 2.pkt.:

»Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen og Landsarbejdsrådet nærmere regler for arbejdsløsheds-kassernes pligt til at videregive oplysninger til brug for arbejdsformidlingen eller til statistisk brug.«.

12. I § 75 d, stk. 3, og § 75 e, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»Perioder med ydelser, der træder i stedet for dagpenge, medregnes ligeledes i 30-måneders perioden.«.

13. I § 75 j, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»Det fradragsfri beløb reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og beløbet afrundes til nærmeste 100 kr.«.

14. I § 84 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse til samme person kan højst indtræde 16 gange i løbet af et kalenderår.«.

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 5-9.

15. I § 86, stk. 10, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

16. I § 97 g, stk. 3, ændres »§ 55 eller § 72« til: »§ 53«.

17. I § 100, stk. 1 og stk. 5, ændres »§ 84, stk. 6« til: »§ 84, stk. 7«.

§ 3.

Loven træder i kraft den 1. april 1995. Dog træder § 2, nr. 9, 14 og 17 i kraft den 1. januar 1995.

§ 4.

Stk. 1. Ledige, som har påbegyndt et tilbud inden lovens ikrafttræden, kan fortsætte dette efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler for gradvis indføring af lediges ret og pligt til tilbud i delperiode 2.

Stk. 3. Medlemmer, som ved lovens ikrafttræden er omfattet af de hidtidige regler i § 55, stk. 3 og 6, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller som opfylder kravet om tilmelding til at blive omfattet af disse regler, og som har indgivet anmodning herom til kassen inden den 23. november 1994, bevarer uanset bestemmelserne i § 2, nr. 3 og 5, retten efter § 55, stk. 3 og 6, for en 12 måneders periode.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 2, nr. 4, finder anvendelse på medlemmer, der melder sig ledig efter den 23. november 1994.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Lov nr. 434 af 30. juni 1993 om en aktiv arbejdsmarkedspolitik (Folketingstidende 1992-93, FF sp. 8335, 8771, 11401 og 12017, tillæg A, sp. 8789, tillæg B, sp. 1975 og 3339, tillæg C, sp. 1793) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 1199 af 27. december 1993.

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikringen m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369, tillæg B sp. 673, tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 16. af 11. januar 1994 og senest ændret ved lov nr. 417 af 1. juni 1994.

Lovforslaget er en udmøntning af finanslovsaftalen mellem Regeringen, Venstre og Det konservative Folkeparti om arbejdsmarkedet.

Forslaget vil umiddelbart efter fremsættelsen i Folketinget blive tilsendt Landsarbejdsrådet med henblik på, at Rådets bemærkninger vil kunne indgå i Folketingets behandling af lovforslaget.

Lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik er kendetegnet ved, at der er åbnet mulighed for at tilbyde ledige en tidlig, fleksibel og målrettet arbejdsmarkedspolitisk indsats. Reformen afløser den tidligere arbejdstilbudsordning, som var kendetegnet ved detaljerede retskrav for de ledige om tilbud på bestemte tidspunkter i ledighedsforløbet, og med kun begrænsede muligheder for en mere skønsbaseret indsats.

Loven blev som nævnt vedtaget i juni 1993 til ikrafttræden den 1. januar 1994. Forberedelserne forud for ikrafttrædelsen, herunder udstedelsen af bekendtgørelser og vejledninger, skete løbende gennem 2. halvår af 1993 og frem til slutningen af december 1993.

Denne komprimerede forberedelse – kombineret med det forhold, at der er tale om en ganske gennemgribende reform af arbejdsmarkedets indsats – har betydet at de første måneder af reformens levetid har været præget af – i et vist omfang forventelige – indkøringsvanskeligheder.

Med udgangspunkt heri – og i en vurdering af, at ikke alle problemer er indkøringsproblemer – besluttede arbejdsministeren imidlertid i slutningen af juni 1994, at arbejdsmarkedsreformen skulle gøres til genstand for en nærmere gennemgang og vurdering. Arbejdsministeren besluttede således, at der skulle nedsættes en arbejdsgruppe, som fik til opgave at foretage en nærmere analyse af, hvorledes arbejdsmarkedsreformen fungerer.

Arbejdsgruppens hovedopgave har været at kortlægge og vurdere igangsætningen af arbejdsmarkedsreformen. Herudover har gruppen haft til opgave at fastslå, hvad der allerede er gjort for at løse problemerne, ligesom gruppen har skullet vurdere behovet for ændringer af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Arbejdsgruppen har vurderet, at uanset at reformen i hovedtræk må siges at være kommet godt i gang, så er der samtidig en række forhold, som udgør barrierer for reformen. Særligt har gruppen peget på en række justeringsbehov vedrørende delperiode 2 og de særligt tilrettelagte jobtræningsforløb, ligesom der forekommer behov for at justere en række procedurer vedrørende handlingsplanerne, således at disse ikke virker forsinkende for iværksættelse af arbejdsmarkedspolitiske aktiviteter.

Sideløbende med dette arbejde har en anden arbejdsgruppe overvejet arbejdsløshedsforsikringslovens rådighedsregler. Arbejdsgruppen fastslår, at der i en periode med økonomisk vækst og øget efterspørgsel efter arbejdskraft er behov for at sikre, at rådighedsreglerne medvirker til et effektivt og smidigt arbejdsmarked. Gruppen har på denne baggrund foreslået en række administrative ændringer.

Arbejdsgruppen fastslår først og fremmest, at der skal gives højeste prioritet til en optimal administration på rådighedsområdet, herunder en effektivisering af informationsudvekslingen mellem Arbejdsformidlingen og arbejdsløshedskasserne.

Det anbefales, at der sker et intensiveret tilsyn med arbejdsløshedskasserne og en øget opfølgning på Arbejdsformidlingens formidling.

Arbejdsformidlingen underretter arbejdsløshedskasserne om alle negative formidlinger m.v. Direkto-

ratet for Arbejdsløshedsforsikringen orienteres om disse underretninger. Underretningerne kan ske ved elektronisk materiale. Arbejdsløsheds-kasserne orienterer Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen om resultatet af hver undersøgelse med angivelse af hjemmel i rådighedsbekendtgørelsen.

Arbejdsformidlingen skal systematisk følge op overfor arbejdsgivere, der ikke melder tilbage i forbindelse med en formidling. Dette skal ses i tæt sammenhæng med en øget informationsindsats (en informationskampagne) overfor arbejdsgiverne, arbejdsløsheds-kasserne og de ledige.

Med henblik på at sikre et solidt grundlag for fremtidige diskussioner af den administrative praksis ved vurdering af lediges rådighed, iværksættes der i to etaper, hvor den første etape er med virkning fra 1. januar 1995, en løbende statistik over dagpengemodtageres afslag på formidlet arbejde og på tilbud i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og arbejdsløsheds-kassernes afgørelser i disse sager.

Ved en ændring af rådighedsbekendtgørelsen præciseres det, at pligten til at overtage formidlet rimeligt arbejde efter 12 måneders ledighed omfatter arbejde, som den ledige kan varetage eller som den ledige hurtigt kan opkvalificeres til at varetage. Der skal så vidt muligt tages hensyn til den lediges alder, uddannelse, erhvervs erfaring og øvrige kvalifikationer, men samtidig skal dette afvejes mod ledigheds-længde og arbejdsmarkedssituationen i medlemmets geografiske område.

Karantæneperioderne i rådighedsbekendtgørelsen gøres effektive.

Sanktionssystemet udformes således, at den økonomiske virkning af sanktionerne ikke kan undgås, bl.a. ved at den ledige holder ferie eller er på kurser.

Referencerammen for gentagelsesvirkningen udvides fra 6 til 12 måneder. Dette medfører, at 2 afslag inden for 12 måneder betyder, at man mister retten til dagpenge.

I reglerne om de gyldige grunde til afslag/ophør sker der en opstramning således at bestemmelsen om de gyldige grunde gøres udtømmende, og antallet af de nuværende gyldige grunde reduceres.

II. Bemærkninger til § 1.

Lovforslaget indebærer følgende ændringer:

a. Justering af handlingsplanerne

1) Aftaleprincippet fastholdes i forbindelse med den individuelle handlingsplan, men arbejdsmarkedsmyndigheden vil fx for at imødegå flaskehalse på arbejdsmarkedet kunne fastsætte det kon-

krete tilbud ud fra aktuelle behov på arbejdsmarkedet.

2) Retten til en handlingsplan udskydes til efter 6 måneders ledighed.

b. Ændringer i delperiode 2.

1) Der indføres en egentlig tilbudsret og -pligt, således at ledige i delperiode 2 som udgangspunkt har ret og pligt til tilbud på fuld tid. Sanktionerne ved afslag e.lign. på tilbud i delperiode 2 skærpes, således at afslag på tilbud medfører, at dagpenge bortfalder. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2.

2) Tilbudsretten og -pligten kan opfyldes med offentlig jobtræning, individuel jobtræning (som afløser det hidtidige redskab »særligt tilrettelagt jobtræning«), selvfunden privat jobtræning, uddannelse og etableringsydelse. Der skal også fremover udarbejdes en handlingsplan forud for afgivelse af tilbud i delperiode 2, men handlingsplanen må ikke virke forsinkende for aktiviteterne.

3) Indførelse af ret til selvfunden privat individuel jobtræning.

4) Ledige i delperiode 2 er under tilbud sikret en ydelse svarende til de maksimale dagpenge. Indkomstgarantien uden for tilbud ophæves, og erstattes af ret til dagpenge efter de almindelige regler.

5) Der indføres en ret til befordringsgodtgørelse ved deltagelse i individuel jobtræning.

c. Øvrige ændringer:

Forslaget indebærer en række konsekvensændringer, og andre nødvendige ændringer. Det drejer sig bl.a. om følgende:

1) Det præciseres, at AF – udover kvoten – kan betale den fulde lønudgift ved tilbud om beskæftigelse i kommunal og statslig jobtræning.

2) Hjemmel til at fastsætte regler om, at der fra aktivbevillingen kan ydes støtte til beskæftigede, der deltager i uddannelse som led i jobrotation.

3) Præcisering af klagebestemmelser samt delegationsbestemmelse o.a.

Der gennemføres administrativt en stramning af procedurerne for indberetning af de ledige, som ikke ønsker at medvirke ved udarbejdelse af handlingsplanen med henblik på en optimal administration af reglerne på rådighedsområdet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2.

Endvidere gennemføres administrativt en mulighed for, at a-kassen og AF kan aftale kortere generelle »rådføringsfrister« på højst 4 uger i forbindelse

med handlingsplanarbejdet. »Rådføringsfristerne« erstatter de generelle 4 ugers frister, der gælder i forbindelse med udarbejdelse af handlingsplanen.

Retten og pligten til tilbud i delperiode 2 indebærer, at der skal tilvejebringes et tilstrækkeligt antal job til denne gruppe af ledige. Dette skal blandt andet ske fra (amts)kommunale jobtræningskvote til jobtræning og individuel jobtræning. Den nærmere fordeling mellem forskellige typer pladser forudsættes fastlagt ved drøftelser mellem den enkelte (amts)kommune og Arbejdsformidlingen. (Amts)kommunernes og Arbejdsformidlingens drøftelser samordnes i de regionale arbejdsmarkedsråd, jf. paragraf 60, stk. 2, nr. 4.

III. Bemærkninger til § 2.

I forslaget til ændring af arbejdsløshedsforsikringsloven m.v. indgår følgende elementer:

- 1) Konsekvensændringer af forslaget i § 1 om at indføre en egentlig tilbudsret og -pligt for ledige i delperiode 2 efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.
- 2) Loft over hvor mange gange en arbejdsgiver kan komme til at betale dagpengegodtgørelse, jf. § 84.
- 3) Ændring af reglerne om ret til dagpenge for de over 60 årige, der ligestiller perioderne for ret til dagpenge med perioderne for ret til efterløn på højeste trin.
- 4) Ændringer af justerende og præciserende karakter.

Ad 1.

a. I den gældende § 55, stk. 2, har dagpengeberettede i delperiode 2 en indkomstgaranti, der består af arbejdsindkomsten fra et beskæftigelsestilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik suppleret op med et dagpengebeløb, der bringer medlemmets samlede indtægt op på højeste dagpenge. Indkomstgarantien har omfattet såvel medlemmer som er i tilbud som medlemmer, der ikke er i tilbud. Når bestemmelsen også har omfattet medlemmer, der ikke er i tilbud, skyldes det at der ikke hidtil har været en beskæftigelsesgaranti i delperiode 2. På det punkt findes bestemmelsen at blive overflødig, da der indføres en egentlig ret til tilbud op til fuld tid i delperiode 2. I perioder, hvor den ledige ikke får noget tilbud, vil der være ret til dagpenge efter de almindelige regler, jf. § 2, nr. 2.

b. Da ledige i delperiode 2 også får en egentlig pligt til tilbud på fuld tid foreslås det endvidere, at afslag på tilbud medfører bortfald af retten til dagpenge, jf. § 2, nr. 2.

c. Ledige i delperiode 2 får ret og pligt til et tilbud på fuld tid efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. På den baggrund ophæves bestemmelsen om, at delperiode 2 ledige har ret til at vælge i en 12 mdr.'s periode ikke at være aktivt arbejdssøgende og at afstå fra tilbud mod at dagpengesatsen reduceres til 80 pct. med ret til i perioden at tjene 27.500 kr. uden fradrag i dagpengene. Den tilsvarende bestemmelse for ledige i delperiode 1 med mindst 12 måneders ledighed inden for 15 måneder foreslås samtidigt justeret ved at dagpengene nedsættes fra 80 pct. til 70 pct. af dagpengenes størrelse og det fradragsfri beløb hæves til 40.000 kr. i perioden. Herved bliver det i videre omfang muligt at have arbejdsindtægter i perioden.

Ad 2.

Der er indtil den 1. januar 1995 som en midlertidig ordning et loft over, hvor mange dage en arbejdsgiver kan komme til at betale arbejdsgivergodtgørelse til samme ansat i løbet af et år. Dette loft er på 16 dage.

Dette loft foreslås opretholdt af hensyn til de virksomheder, som har vanskeligt ved eller slet ikke kan planlægge virksomhedens produktion, således at der ikke sker hjemsendelser/afskedigelse. Der er henvist til, at der for sådanne virksomheder ville blive tale om store økonomiske konsekvenser, herunder risiko for lukninger og/eller fyringer, hvis der ikke blev lagt et loft over antallet af g-dage, som en arbejdsgiver kan komme til at betale.

Samtidig er det vurderingen, at reglerne fortsat vil virke efter hensigten, idet risikoen for at skulle betale op til 16 g-dage fortsat udgør en betragtelig økonomisk motivation for den enkelte arbejdsgiver til en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet (ca. 7.000 kr. pr. person om året).

De brancher, der synes at være mest berørt af ordningen er på det private område fiskerierhvervet, havneområdet og restaurationsområdet. Hertil kommer det offentlige område, fx vikarer indenfor børneoplysning og omsorgsområdet.

Ad 3.

I forbindelse med vedtagelse af L 121 i december 1993 blev der skabt symmetri mellem efterlønsperioder på højeste sats og dagpengeperioder for de over 59-årige, idet medlemmer efter de ændrede regler efter det fyldte 60. år højest kan få dagpenge i en 30 måneders periode som det også var tilfældet før arbejdsmarkedsreformen. Efterløn på højeste sats kan tilsvarende ydes i højst 30 måneder.

Der blev dog ikke skabt fuldstændig symmetri. Således er der ikke symmetri mellem dagpenge og efterløn, hvis en delperiode strækker sig over det fyldte 60. år, idet der i disse tilfælde ved beregningen af den maksimale efterløn på højeste sats fragår ledighedsperioder forud for overgangen til efterløn, mens der ved beregningen af dagpengeperioden efter det 60. år alene sker afkortning af 30 måneders perioden i det omfang, ledighedsperioden sammenlagt vil overstige den 4-årige delperiode 1.

Da det ikke har været hensigten at der ved arbejdsmarkedsreformens indførelse skulle ske ændring i det forhold, at en ledig dagpengemodtager vil være økonomisk neutralt stillet ved overgangen til efterløn, foreslås det i forslaget under § 2, nr. 4 at harmonisere ydelsesperioderne for ret til dagpenge for de over 60 årige med ret til efterløn på højeste trin.

Ad 4.

Der er tale om forskellige mindre ændringer af hovedsagelig teknisk og justerende karakter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Forslaget indebærer, at man fjerner en række af de barrierer som har vanskeliggjort en hensigtsmæssig arbejdsmarkedsmæssig udvikling.

Forslaget har således til hensigt at fremme og smiddiggøre arbejdsmarkedet og understøtter herved det igangværende økonomiske opsving. Forslaget indebærer en indirekte erhvervsøkonomisk forbedring, bl.a. gennem en hurtigere og smidigere jobbesættelse. En øget uddannelses- og aktiveringsindsats vil sammen med de mere konsekvente rådighedsregler afhjælpe arbejdsmarkedets strukturproblemer, hvilket medfører bedre beskæftigelse og produktion.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Til § 1

Lovforslaget påvirker ikke den samlede økonomiske ramme til den aktive arbejdsmarkedspolitik i 1995. De enkelte forslag påvirker dog fordelingen af, hvilke typer tilbud den økonomiske ramme anvendes til.

Handlingsplaner:

Formålet med forslaget om udskydelse af retten til en handlingsplan er, at kunne målrette handlingsplanerne til de ledige, der har en stor risiko for at blive længerevarende ledige. Formålet er ikke at opnå en administrativ lettelse i AF eller at reducere antallet af handlingsplaner. Men det er naturligt at justere retten i takt med, at flere kortvarigt ledige lette-

re selv finder arbejde på grund af det økonomiske opsving.

Det kan med nogen usikkerhed skønnes, at der årligt er en nytilgang på omkring 180.000 ledige, der opnår 3 måneders ledighed, og som hidtil har opnået ret til en handlingsplan. Ved en udskydelse af tidspunktet for retten til efter 6 måneder ledighed reduceres denne årlige tilgang til omkring 120.000.

Afskaffelse af retten til selvfunden jobtræning efter 1 års ledighed i delperiode 1:

Der var i september måned 1994 ca. 2.100 personer i selvfunden jobtræning, heraf knap 2.000 i private virksomheder. På baggrund heraf kan det skønnes, at der pr. 1. april 1995 vil være ca. 4.000 personer i selvfunden jobtræning. Det kan videre skønnes, at der med en uændret videreførelse af ordningen ville have været ca. 4.000 personer i gennemsnit i selvfunden jobtræning i 1995.

På baggrund heraf kan det skønnes, at en uændret videreførelse af ordningen ville have kostet ca. 300 millioner kroner i 1995 fra rammen til aktiv arbejdsmarkedspolitik. Med afskaffelsen af retten til selvfunden jobtræning pr. 1. april 1995 vil de tilsvarende udgifter i 1995 udgøre ca. 140 millioner kroner fra rammen til aktiv arbejdsmarkedspolitik. Disse 140 millioner kroner skal anvendes til tilskud til de personer, der er påbegyndt selvfunden jobtræning inden 1. april 1995, men hvis jobtræningsperiode løber efter 1. april 1995. Der vil ikke være udgifter til ordningen i 1996.

Der frigøres derved 160 millioner kroner i 1995 og 300 millioner kroner fra 1996 og frem fra den samlede ramme, som arbejdsformidlingen kan anvende til uddannelse eller jobtræning efter en vurdering af den lediges og arbejdsmarkedets behov.

Indførelse af ret og pligt til tilbud i delperiode 2:

På baggrund af arbejdsløshedskassernes indberetninger over antallet af personer i delperiode 2 kan det skønnes, at der ved starten af 1995 vil være i alt 40.000 personer i delperiode 2. Bl.a. som følge af det forventede fortsatte generelle fald i ledigheden i løbet af 1995 og 1996 kan dette antal forventes reduceret noget i løbet af 1995 og 1996.

Der bliver derved økonomisk og kapacitetsmæssig mulighed for gradvist at indføre en ret og pligt til tilbud til de fleste grupper af delperiode 2-personer, således at der ved udgangen af 1995 er en reel aktivitetsforpligtelse til alle delperiode 2-personer, der har mere end 1 års ledighed i delperiode 2. Med et yderligere fald i antallet af delperiode 2-personer i løbet af 1996 vil denne reelle aktivitetsforpligtelse kunne

F. t. l. vedr. en aktiv arbejdsmarkedspolitik m.v.

udstrækkes også til grupper af delperiode 2-personer, der har mindre end 1 års ledighed i delperiode 2.

I tabellen er angivet et skønnet forløb i 1995 og 1996 for hhv. antallet af delperiode 2 personer samt tilbud til delperiode 2-personer:

	2.kv. 95	3. kv. 95	4. kv. 95	1. kv. 96	2. kv. 96	3. kv. 96	4. kv. 96
Antal delperiode 2-personer	40.000	38.000	36.000	34.000	32.000	30.000	28.000
Gennemsnitligt antal placerede delperiode 2-personer i tilbud i kvartalet:							
Særlig delperiode 2-kvoté i staten	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000
Kommunal kvoté	4.000	6.000	8.000	8.000	8.000	8.000	8.000
Uddannelse, selvfundne mv.	5.000	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000
Placerede i tilbud i alt	15.000	18.000	20.000	20.000	20.000	20.000	20.000
Andel placerede i tilbud	38%	47%	56%	59%	63%	67%	71%

På baggrund af det i tabellen skitserede forløb vil det være muligt at alle personer i delperiode 2 med mere end 1 års ledighed i delperiode 2 vil være omfattet af aktivitetsforpligtelsen med udgangen af 1995. Med udgangen af 1996 vil det være muligt at alle personer i delperiode 2 med mere end 6 til 8 måneders ledighed i delperiode 2 omfattes af aktivitetsforpligtelsen.

På baggrund af det skitserede forløb kan det skønnes, at de samlede udgifter til delperiode 2 fra rammen til aktiv arbejdsmarkedspolitik i 1995 vil udgøre ca. 2.100 millioner kroner. De tilsvarende udgifter i 1996 kan skønnes til ca. 2.700 millioner kroner. Størrelsen af den gennemsnitlige timeløn til personer i jobtræning i delperiode 2 påvirker ikke disse udgifter, da der er fastlagt et indkomstloft, således at en højere timeløn kompenseres ved et lavere ugentligt timetal i tilbuddet.

Indkomstgarantien udenfor tilbud er individuelle dagpenge:

Med de nugældende regler er indkomstgarantien i delperiode 2 de maksimale dagpenge, også når personen modtager dagpenge. Forslaget om en indførelse af en indkomstgaranti på niveau med de hidtidige dagpenge, vil derfor medføre en dagpengebesparelse.

Med udgangspunkt i det i tabellen ovenfor skitserede forløb kan det skønnes, at der i gennemsnit er

20.000 dagpengemodtagere i delperiode 2 i de sidste 3 kvartaler af 1995. I 1996 kan det skønnes, at der er i gennemsnit 11.000 dagpengemodtagere i delperiode 2.

Dagpengemodtagere på individuel sats modtager i gennemsnit 94% af de maksimale dagpenge. Hvis det forudsættes, at dagpengemodtagere i delperiode 2 i gennemsnit pr. 1. april 1995 får nedsat dagpengeydelsen fra maksimale dagpenge til 94% af maksimale dagpenge, kan det skønnes, at der i 1995 vil være en samlet dagpengebesparelse som følge af forslaget på ca. 125 mill kroner og i 1996 på ca. 90 mill kroner.

Mulighed for befordringsgodtgørelse:

I henhold til ændringsforslaget, kan der gives befordringsgodtgørelse til ledige, der deltager i en uddannelse i henhold til en handlingsplan eller deltager i individuel jobtræning.

Efter lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik gives et tilskud på 62 øre per kilometer efter de første 24 kilometer og for max. 120 kilometer pr dag.

På baggrund af de hidtidige erfaringer med befordringsgodtgørelse under lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik, er et forsigtigt skøn at omkring 10 pct. af de ledige, der forventes at blive placeret i individuel jobtræning vil modtage en godtgørelse. Dette forventes for 1995 at svare til ca. 800 personer.

Ændringerne træder i kraft med virkning fra den 1.4.1995.

Hvis det, som et regneeksempel, antages, at de pågældende i gennemsnit har 60 kilometer daglig transport, bliver de økonomiske konsekvenser som følger:

800 personer, der hver især er berettiget til en befordringsgodtgørelse på ca. 3.950 kr. I dette regneeksempel bliver der derfor tale om en samlet udgift inden for arbejdsmarkedsrammen på omkring 3 mill. kr i 1995.

Til § 2.

Der vurderes ikke at være særlige administrative konsekvenser forbundet med forslaget til ændring af arbejdsløshedsforsikringsloven.

Hvad angår de økonomiske konsekvenser af forslaget om at ophæve indkomstgarantien uden for tilbud i delperiode 2 henvises til bemærkninger til de økonomiske konsekvenser under § 1.

Hvad angår forslaget om opretholdelse af loftet over arbejdsgivernes dagpengegødtgørelse bemærkes at et forsigtigt skøn over de økonomiske konsekvenser viser, at den årlige omkostning ved opretholdelse af loftet vil være på ca. 10-15 mill. kr.

Hvad angår forslaget om at lave fuldstændig symmetri mellem reglerne om dagpenge for de over 60 årige og efterløn bemærkes, at forslaget medfører besparelser i 1997 på ca. 50 mill kr. og 75 til 100 mill kr. i 1998.

Lovforslaget forventes herudover ikke at give økonomiske konsekvenser af betydning.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

En handlingsplan beror på en aftale, som tager udgangspunkt både i den lediges ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.

I situationer, hvor der inden for bestemte erhvervsområder konstateres eller kan forudses at opstå mangel på arbejdskraft, kan der være behov for, at ledige hurtigt visiteres til bestemte tilbud, uanset den ledige ikke mener, at tilbuddet er i overensstemmelse med pågældendes ønsker og forudsætninger.

Det kan fx forekomme i forbindelse med etablering af rotationsprojekter inden for områder med mangel på arbejdskraft/udsiget til stigende beskæftigelse hvor det kan forekomme, at der med kort varsel skal skaffes erstatningsarbejdskraft, og hvor der vil være mulighed for at placere ledige i et jobtræningstilbud.

Bestemmelsen indebærer, at Arbejdsformidlingens i disse situationer kan fastsætte handlingsplanens

aktivitet(er) primært under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. AF's afgørelse i disse tilfælde skal altid være begrundet i konkrete arbejdsmarkedspolitiske hensyn.

Til nr. 2

Den generelle bestemmelser om ret til selvfunden jobtræning udgår.

For ledige i delperiode 2 indføres dog ret til hos private arbejdsgivere af få såvel selvfunden jobtræning som individuel jobtræning, jf. kapitel 12.

Til nr. 3

Ved ændringen sikres det, at den maksimale aflønning fra 1. april 1995 i jobtræning hos offentlige arbejdsgivere vil være den samme uanset om den ledige er ansat i statsligt eller (amts)kommunalt regi, idet udgangspunktet for reguleringen er de i loven fastsatte 81 kr. Forslaget betyder, at reguleringen fremover skal ske på basis af et uvejet gennemsnit af lønudviklingen i de statslige og de (amts)kommunale lønskalaer. Reguleringssatsen findes således ved, at den statslige lønudvikling og den (amts)kommunale lønudvikling lægges sammen og deles med 2.

Til nr. 4 og nr. 14

Med henblik på at sikre, at personer i jobtræning og individuel jobtræning får samme retsstilling, som øvrige ansatte, dog med de undtagelser, der følger af denne lov med hensyn til fastsættelse af vederlaget og arbejdstiden, præciseres det, at disse personer skal være omfattet af den lovgivning, som gælder for lønmodtagere. Bemyndigelserne tænkes anvendt i de tilfælde, hvor det viser sig, at der bliver tale om en uacceptabel retsstilling eller en meget uhensigtsmæssig administration, hvis det fastholdes, at den ansættelsesretlige lovgivning skal gælde fuldt ud.

Til nr. 5

Bestemmelsen indebærer, at ledige i delperiode 2 kan være i beskæftigelse i offentlig jobtræning hos den samme arbejdsgiver i hele perioden.

Til nr. 6 og nr. 17

Der er tale om en teknisk ændring.

Til nr. 7

Bestemmelsen sikrer, at ledige i delperiode 2 kan få jobtræning i hele perioden.

Til nr. 8

Der er tale om en redaktionel ændring, idet muligheden for at yde befordringsgodtgørelse allerede er fastsat i § 27, stk. 2.

Til nr. 9

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 10

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 11

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 12

Forslaget tager højde for, at der sker ændringer i lov om kommunal aktivering.

Til nr. 13, 14 og 18

Forslaget betyder, at der skabes mulighed for at give befordringsgodtgørelse til ledige, der deltager i individuel jobtræning. Endvidere præciseres det, at der kan ydes befordringsgodtgørelse i forbindelse med orlov til uddannelse og til uddannelse på dagpenge. Denne mulighed vil kun blive anvendt, hvis uddannelsen indgår i en handlingsplan. I forbindelse med individuel jobtræning kan dette gives selv om den samlede ydelse pr. uge herved bliver større end maksimale dagpenge. Det er hensigten, at yde befordringsgodtgørelse som et fast kilometertilskud, ligesom for befordringsgodtgørelse ved AMU-uddannelse.

Til nr. 15

Der er tale om en redaktionel ændring, hvorved det præciseres hvilke projekter, der kan modtage et tilskud, der overstiger ydelsen til den ledige. Det gøres klart, at også »halvoffentlige« instanser kan få dækket overhead udgifter i forbindelse med etablering af projekter.

Til nr. 16

Bestemmelsen præciserer den hidtidige praksis.

Til nr. 18

Der indsættes en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om forsøgs- og udviklingsinitiativer. Efter loven er kompetencen til at iværksætte forsøg henlagt til Arbejdsmarkedsrådet, men der er fundet behov for, at ministeren også har mulighed for at etablere landsdækkende eller regionale forsøg. Dette vil naturligvis ske i samarbejde med arbejdsmarkedsrådene.

Der vil således fx kunne iværksættes forsøg med særlige mere varige tilbud til gruppen af ledige, som efter mange års ledighed har betydelige vanskeligheder med at få beskæftigelse på normal løn- og arbejdsvilkår.

Til nr. 19

For at styrke de langtidslediges muligheder for ordinær beskæftigelse og imødekomme uopfyldte servicebehov bemyndiges arbejdsministeren til at fastsætte regler om Arbejdsformidlingens medvirken i forbindelse med etableringen af nye faste ansættelser af ledige i ordinære stillinger inden for ældreomsorg samt om mulighederne for at refundere kommunernes lønudgifter.

Til nr. 20

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget i nr. 24, hvorved lovens § 30 om selvfunden jobtræning ophæves. Bemyndigelsen giver mulighed for, at der kan ske fradrag i det rimelige forløb efter stk. 1, for deltagelse i aktiviteter, der kan sidestilles med tilbud efter denne lov, og hvortil der er ydet offentligt tilskud. Som eksempel kan nævnes ledige, som har deltaget i et »isbryderprojekt«.

Til nr. 21

Bestemmelsen skal sikre, at der ikke anvendes midler på at udarbejde handlingsplaner for ledige, der efter en kortere ledighedsperiode selv er i stand til at finde ordinært arbejde eller påbegynde en uddannelse i det ordinære uddannelsessystem. Bestemmelsen vil medvirke til at sikre en optimal anvendelse af bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen.

Til nr. 22

Forslaget er teknisk. Handlingsplaner i delperiode 2 omtales nu i § 33, jf. nr. 24.

Til nr. 23

Retten til selvfunden jobtræning ophæves. Den hidtidige bemyndigelse i § 30, stk. 2, indsættes i § 28, som stk. 3, jf. bemærkningerne til nr. 20.

Til nr. 24

Ledige i delperiode 2 får herved en egentlig ret og pligt til tilbud på fuld tid. Dette indebærer, at hvis der gives tilbud om jobtræning, vil indtægtsloftet i § 34 betyde, at timetallet begrænses. Forskellen mellem den således beregnede arbejdstid og 37 timer skal så vidt muligt fyldes op med et andet tilbud, fx uddannelse, uden at den ledige herved får en højere ydelsen end maksimale dagpenge.

Det præciseres, at der forud for tilbud skal udarbejdes en handlingsplan. Bestemmelserne om sanktioner ved afslag fremgår af forslaget § 2 til ændring af arbejdsløshedsforsikringslovens § 55, stk. 3.

Etableringsydelse som redskab i delperiode 2 medfører ikke, at pligten til tilbud på fuld tid vil blive pålagt opfyldt ved etableringsydelse.

Til nr. 25

Bestemmelsen sikrer, at ydelsen til ledige i tilbud svarer til højeste dagpenge for henholdsvis fuldtids- og deltidsforsikrede. Dette gælder dog ikke ved deltagelse i uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, som er på individuelle dagpenge og etableringsydelse, som er på 50 pct. af maksimale dagpenge. Der er herudover mulighed for befordringsgodtgørelse under uddannelse i henhold til en handlingsplan og i individuel jobtræning.

Hvis en ledig er i offentlig jobtræning, vil arbejdstiden blive fastsat således, at den samlede ydelse højst er maksimale dagpenge. Arbejdstiden pr. uge fastsættes således ved, at det højeste dagpengebeløb pr. uge divideres med den faktiske timeløn. Hvis timetallet herved bliver mindre end 37 timer pr. uge, vil der kunne gives et supplerende tilbud, fx uddannelse. Et eventuelt supplerende tilbud vil ikke give ret til højere ydelse.

Det er en følge af forslaget, at den nugældende mulighed for at afstå fra tilbud i et år mod at få en ydelse på 80 pct. af dagpengemaksimum ophæves for personer i delperiode 2.

Til nr. 26

Bestemmelsen præciserer Arbejdsformidlingens mulighed for at betale (amts)kommunerne og staten den fulde lønudgift ved ansættelse i jobtræning og individuel jobtræning, hvis der er tale om et tilbudt forløb udover den fastsatte kvote.

Arbejdsformidlingen sikres dermed mulighed for at tilvejebringe jobtræningsforløb udover den fastsatte kvote, hvis der måtte være behov for det, fx. for at kunne honorere de lediges minimumsrettigheder.

Til nr. 27

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 28

Der fastsættes en særlig procedure og frist for klage over tilbud i delperiode 2.

Til nr. 29

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 30

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 31

Der gives ministeren en generel mulighed for, at bemyndige direktøren for Arbejdsmarkedsstyrelsen til at fastsætte de nærmere regler om bestemmelserne i denne lov. Bestemmelsen indebærer, at ministeren kan delegerer kompetence både til at træffe afgørelse i enkeltsager og til at fastsætte regler i medfør af loven.

Til nr. 32

Forslaget er en følge af justeringen af redskabet.

Til § 2

Til nr. 1

Med virkning fra den 27. september 1993 skete der en ændring af niveauet for supplerende dagpenge, således at medlemmets individuelle sats reduceres med 1 pct. for hver beskæftiget time i ugen ud over 7,4 timer. Med virkning fra den 4. april 1994 med ½ pct. for hver beskæftiget time ud over 7,4 timer.

Ved den foreslåede ændring præciseres det, at alle medlemmer, der i ustøttet arbejde arbejder på nedsat tid, herunder blandt andet dimittender, er ens stillet med hensyn til nedtrapping af dagpengesatsen.

Til nr. 2

Forslaget betyder, at ledige medlemmer i delperiode 2 med dagpengetilbud uden for tilbud får ret til individuelle dagpenge. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ad pkt. 1a og b.

Til nr. 3 og 5

Med forslagene ophæves retten til at vælge en dagpengeperiode med ret til fradragsfri arbejdsindtægter for ledige i delperiode 2. Desuden sker der en justering af retten for ledige i delperiode 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad pkt. 1c.

I § 1, nr. 3 er i stedet indsat et forslag, der betyder, at ledige i delperiode 2, der afslår et tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, mister retten til dagpenge og først generhverver den, når betingelsen for at påbegynde en ny dagpengeperiode på ny er opfyldt (26 ugers arbejde inden for 3 år for fuldtidsforsikrede).

Den ledige kan indbringe rimeligheden af AF's konkrete tilbud for det regionale arbejdsmarkedsråd, der får pligt til at træffe afgørelse i klagesagen inden for et kort tidsrum, jf. § 1, nr 28. Klagen vil få

opsættende virkning på AF's indberetning til arbejdsløshedskassen om afslaget og hermed på arbejdsløshedskassens afgørelse om at medlemmets dagpenget bortfalder.

Der vil efter § 55, stk. 10 blive fastsat nærmere regler for, i hvilket omfang sygdom eller lignende bevirker, at dagpenget ikke bortfalder.

Til nr. 4

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad pkt. 3.

Til nr. 6

Med forslaget præciseres, hvilke tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, der medregnes i delperiode 1 og 2, samt at medlemmer, der går på efterløn, og som efterfølgende vender tilbage til dagpenge, ikke sammenlagt kan opnå en længere ydelsesperiode, end de har ret til efter de almindelige regler.

Endvidere præciseres, at perioder med ydelser, der træder i stedet for dagpenge, medregnes i perioderne efter § 55, stk. 1 og 2. Dette gælder fx aktivtetsydelse i forbindelse med kirkeligt og humanitært arbejde i udlandet efter den midlertidige ordning i § 97 g.

Til nr. 7

Ændringen er af teknisk karakter.

Til nr. 8

Ved lov nr. 1062 af 22. december 1993 fik § 41 en ny affattelse. Ændringen er en konsekvens heraf.

Til nr. 9

Ændringen, der udelukkende er redaktionel, er en konsekvens af forslaget under § 2, nr. 14

Til nr. 10

Ændringen, der udelukkende er redaktionel, er en konsekvens af forslaget under § 2, nr. 3., hvorefter retten i delperiode 2 til at vælge en dagpengeperiode med fradragfri indtægter ophæves.

Til nr. 11

Med forslaget skabes hjemmel til, at arbejdsløhedskasserne kan pålægges at videregive oplysninger til arbejdsformidlingen, herunder oplysninger om medlemmernes aktuelle ledighedsperioder. Der skabes endvidere hjemmel for en statistisk dækning af rådighedsområdet.

Til nr. 12

Med forslaget præciseres endvidere, at ydelser, der træder i stedet for dagpenge, medregnes i 30-måneders perioden. Dette gælder fx aktivtetsydelse i forbindelse med kirkeligt og humanitært arbejde i udlandet efter den midlertidige ordning i § 97 g.

Til nr. 13

Ændring er af teknisk karakter

Til nr. 14

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad pkt. 2.

Til nr. 15

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 16

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 17

Ændringerne, der udelukkende er redaktionelle, er en konsekvens af forslaget under § 2, nr. 14.

Til § 3.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1995. Herved sikres, at der bliver den fornødne tid til den administrative opfølgning på lovforslaget.

Forslaget om et loft over arbejdsgivergodtgørelsen træder dog i kraft den 1. januar 1995, hvor det hidtidige loft ophører.

Til § 4.

Bemyndigelsen i stk. 2 til at fastsætte regler om gradvis indføring af ret og pligt til tilbud i hele delperiode 2, tænkes udformet således at tilbud i indfasningsperioden konsekvent gives til de ledige, der er placeret længst ude i delperiode 2.

Indfasningen af ret og pligt til tilbud i delperiode 2 sker gradvist, således at alle ledige med mere end 1 års ledighed i delperiode 2 er omfattet af aktivtetsforpligtelsen ved udgangen af 1995.

I løbet af 1996 kan aktivtetsforpligtelsen udstrækkes til grupper af ledige med mindre end 1 års ledighed i delperiode 2.

Med forslaget til overgangsordning i stk. 3 bevarer medlemmer, der ved forslagets fremsættelse er overgået til en dagpengeperiode uden ret til tilbud og med ret til indtægt uden fradrag, eller som opfylder betingelserne herfor og har indgivet anmodning om

at overgå, retten efter de hidtidige regler for en 12 måneders periode.

I forslaget i § 2, nr. 4, ligestilles – for de over 60 årige – et medlems periode med dagpengeret med medlemmets periode med ret til efterløn på højeste trin. Bestemmelsen i stk. 4 betyder, at forslaget ikke

får virkning for medlemmer, der er indplaceret i en delperiode ved forslagens fremsættelse. Medlemmer, der er ledige ved lovforslagets fremsættelse, bevarer således dagpengeretten efter de hidtil gældende regler.